

Sygn. akt IX U 2244/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 maja 2018r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Barbara Kuźdrzał-Kiermaszek
Protokolant:	Monika Holona

przy udziale

po rozpoznaniu w dniu 21 maja 2018r. w Rybniku

sprawy z odwołania A. P. (P.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o ponowne ustalenie wysokości emerytury

na skutek odwołania A. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 19 października 2016r. Znak (...)

oddala odwołanie.

Sędzia

Sygn. akt IX U 2244/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 19.10.2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu A. P. (P.) przeliczenia podstawy wymiaru emerytury na podstawie art.110 i 110a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, z uwagi na fakt, iż wskaźnik wysokości podstawy wymiaru ustalony z 20 najkorzystniejszych lat wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu jest niższy od dotychczas przyjętego, a także niższy od 250%.

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji, domagał się jej zmiany poprzez przeliczenie emerytury na podstawie powołanych przepisów.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak

w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Ubezpieczony urodził się w dniu (...)

Od dnia 01.07.1990r. jest uprawniony do emerytury górniczej. Po nabyciu prawa do emerytury pozostawał w zatrudnieniu.

W dniu (...). ubezpieczony złożył wniosek o przeliczenie podstawy wymiaru, powołując się na przepisy ustawy emerytalnej w brzmieniu nadanej ustawą z dnia 05.03.2015r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

W rozpoznaniu powyższego wniosku organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję opisaną na wstępie.

W toku niniejszego postępowania w oparciu o opinię biegłego z zakresu rent, emerytur, kapitału początkowego i rent wyrównawczych dopuszczoną w sprawie dla ustalenia w sposób najbardziej korzystny wskaźnika wysokość podstawy wymiaru z 20 najkorzystniejszych lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu z uwzględnieniem podstawy wymiaru przypadającej w części po przyznaniu prawa do emerytury, przy odtworzeniu wynagrodzeń ubezpieczonego w uzyskiwanych w okresie od 15.03.1963r. do 31.12.1979r. na podstawie akt ZUS, akt osobowych ubezpieczonego, z uwzględnieniem przepisów branżowych obowiązujących w spornym okresie Sąd ustalił, iż najkorzystniejszy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru z lat 1969-1972, 1974-1978, 1980-1990 na bazie odtworzonych wynagrodzeń wynosi 199,67% i jest niższy od dotychczas przyjętego 264,31%, a także jest niższy od 250%.

Powyższe Sąd ustalił w oparciu o dokumentację akt emerytalnych, akt osobowych oraz opinię biegłego z zakresu rent, emerytur, kapitału początkowego oraz rent uzupełniających mgr S. K. z dnia 09.02.2018r. (k.29-57 a.s.).

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje :

W ocenie Sądu odwołanie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie.

1. Zgodnie z art. 110 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz.U. 2016r., poz. 1842 ze zm.) wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego (ust.1).

2. Warunek posiadania wyższego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru nie jest wymagany od emeryta lub rencisty, który od dnia ustalenia prawa do świadczenia do dnia zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie świadczenia, w myśl ust. 1, nie pobrał świadczenia wskutek zawieszenia prawa do emerytury lub renty lub okres wymagany do ustalenia podstawy przypada w całości po przyznaniu prawa do świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wynosi co najmniej 130%.

3. Okres ostatnich 20 lat kalendarzowych, o których mowa w art. 15 ust. 1, obejmuje okres przypadający bezpośrednio przed rokiem, w którym zgłoszono wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia.

Jednocześnie jak wynika z treści art. 110a ust.1 ustawy emerytalnej wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem art. 110 ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%.

Ustalenie wysokości emerytury zgodnie z ust. 1 może nastąpić tylko raz.

Przepis art. 110a ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych daje możliwość jednorazowego przeliczenia wysokości emerytury bez względu na to czy emerytura była zawieszona czy nie, jeśli wskaźnik przekracza 250%,
a wskazano podstawę wymiaru składek przypadających po przyznaniu prawa do emerytury.

Jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe ubezpieczony nie spełnia powyższych warunków umożliwiających przeliczenie emerytury na podstawie art.110 i art.110a ustawy emerytalnej, ponieważ obliczony najkorzystniejszy wwpw z uwzględnieniem wynagrodzenia uzyskanego po nabyciu prawa do emerytury jest niższy od 250%.

Powyższe wynika jednoznacznie z opinii, w której biegła odtworzyła wysokość wynagrodzeń ubezpieczonego za sporne lata, a następnie obliczyła najkorzystniejszy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru z uwzględnieniem w części wynagrodzenia osiągniętego po nabyciu prawa do emerytury. Ustalając wysokość wynagrodzenia biegła przyjęła wszystkie składniki wynagrodzenia, które bezwzględnie ubezpieczonemu przysługiwały z tytułu zatrudnienia. Tak obliczony wwpw okazał się być niższy od wymaganego w przepisach wskaźnika wynoszącego 250%, a także niższy od wwpw dotychczas przyjętego do obliczenia wysokości emerytury.

Zdaniem Sądu opinia biegłej jest rzetelna i przekonująca. Pełnomocnik ubezpieczonego nie złożył zastrzeżeń do opinii.

Obliczony wskaźnik podstawy wymiaru świadczenia nie pozwala na przeliczenie emerytury na podstawie wskazanych powyżej przepisów.

Mając powyższe na uwadze Sąd kierując się powołanymi przepisami, z mocy art.477¹⁴ § 1 kpc oddalił odwołanie nie znajdując podstaw do jego uwzględnienia.

Sędzia